

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/71/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2324010551
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 07. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Stanislavská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:2324010551.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Stanislavskej a sudcov JUDr. Rastislava Kresla a JUDr. Rudolfa Botta, v trestnej veci obžalovaného A. A., nar. XX.XX.XXXX v B., pre zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b), ods. 3 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, na verejnom zasadnutí konanom dňa 30. júla 2024 v Trnave prejednal odvolanie obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 22.05.2024 sp. zn. 31T/31/2024, a takto

rozhodol:

I.

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Trestného poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

II.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku obžalovanému A. A., nar. XX.XX.XXXX v B., trvale bytom C., t.č. UVV Nitra u k l a d á

Podľa § 194 ods. 3 Trestného zákona s poukazom na § 36 písm. l) a § 38 ods.3, ods. 5 Trestného zákona per analogiam § 39 ods. 2 písm.d), ods.4 Trestného zákona, trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyri) roky .

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona pre výkon uloženého trestu zaraďuje obžalovaného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Galanta č.k. 31T/31/2024-154 zo dňa 22. mája 2024 bol obžalovaný A. A. uznaný vinným zo zločinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b), ods. 3 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 19.03.2024 v čase okolo 21.15 hod. v obci C. prišiel k prednému oploteniu rodinného domu č. XX, v ktorom žije jeho otec D. A. a sestra E. F., a napriek tomu, že vedel o tom, že si otec ako ani sestra neželajú, aby k nim chodil, bez povolenia a ich súhlasu nezisteným spôsobom preliezol uzamknuté oplotenie rodinného domu a tak sa neoprávnene dostal na dvor, odkiaľ prešiel do zadnej časti k drevenému altánku, kde zotrval, kde bol nájdený jeho sestrou E. F. a opätovne vyzvaný na odchod, čo neurobil, čím narušil domovú slobodu D. A. a E. F., pričom skutku s dopustil na svojich rodinných príslušníkoch z dôvodu, že neočakával z ich strany žiaden odpor.

Za to mu okresný súd podľa § 194 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 5 per analogiam § 39 ods. 4 Trestného zákona, s poukazom na § 36 písm. l), § 37 písm. m) a § 39 ods. 2 písm. d) Trestného zákona uložil trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil obžalovaného na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Okresný súd napadnutý rozsudok odôvodnil v rozsahu čl. 154-155 spisu.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote zahlásil odvolanie obžalovaný A. A. (č.l. 151 spisu). Prokurátor prítomný na hlavnom pojednávaní sa vzdal práva na podanie odvolania (č.l. 151 spisu).

Obžalovaný prostredníctvom svojej obhajkyne zahlásené odvolanie odôvodnil v rozsahu čl. 165-166 spisu v ktorom po podrobnej rekapitulácii záverov napadnutého rozsudku uviedol, že s poukazom na vykonané dokazovanie, ako aj okolnosti spáchania skutku, považuje trest uložený rozsudkom Okresného súdu v Galante za neprimerane prísny. Súd mu mohol uložiť trest odňatia slobody v zákonnej sadzbe od 3 do 8 rokov a teda mohol uložiť aj miernejší trest. Je pravda, že od počiatku priznával k spáchaniu trestného činu, zároveň však okolnosti za ktorých spáchal trestný čin boli nejasné. Za týmto účelom navrhol vypočuť v konaní vedenom na prvostupňovom súde svojho otca a to s poukazom na to, že otec občas dovolil prespať v altánku a bola to skôr jeho sestra, ktorá s týmto mojím prespávaním nesúhlasila. Vzhľadom na postoj svojho otca v minulosti v čase spáchania skutku domnieval, že s prespaním bude súhlasiť aj tentokrát a teda, že si to celé vyjasnia na druhý deň. Trestný čin spáchal v omyle a bolo na mieste prvostupňového súdu vykonať v predmetnej veci k výške trestu dokazovanie a neuspokojiť sa len s vyhlásením o vine. Súd prvého stupňa návrhy na vykonanie dokazovania na hlavnom pojednávaní odmietol vykonať, toto urobil bez akéhokoľvek odôvodnenia. Z toho pohľadu konanie súdu považuje za porušenie práva na obhajobu obžalovaného. V tomto smere poukazujem na rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva Vasaráb a Paulus proti Slovenskej republike, sťažnosť sťažovateľov č. 28081/19 a 29644/19, kde súd vyslovil, že nedostatočným odôvodnením zamietnutia návrhov na vykonanie dokazovania zo strany obžalovanej došlo v konaní k porušeniu čl. 6 ods. 1, ods. 3 písm. d) Dohovoru keďže sa v konaní pred súdom vykonávali len dôkazy obžaloby. Je toho názoru, že návrh na vykonanie výsluchu otca obžalovaného, je dôkazom smerujúcim k výroku o treste obžalovaného a preto to bol návrh relevantný a riadne odôvodnený, ktorý mal súd vykonať. Je toho názoru, že nápravu by bolo možné dosiahnuť aj trestom odňatia slobody kratšieho trvania a to v rozsahu 4 rokov, s poukazom aj na skutočnosť, že mu hrozí premena trestu odňatia slobody, nakoľko v čase spáchania skutku bol podmiennečne prepustený z ústavu na výkon trestu odňatia slobody a v danom čase mu plynula skúšobná doba v trvaní troch rokov

V závere navrhol, aby krajský súd ako súd odvolací po preskúmaní na vec sa vzťahujúceho spisového materiálu v zmysle § 317 ods. 1 Trestného poriadku v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok z dôvodu neprimeranosti uloženého trestu a následne podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sám vo veci na podklade doposiaľ zistených skutočností a dôkazov rozhodol. Konanie na odvolacom súde

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd preskúmal zákonnosť a dôvodnosť napadnutých výrokov rozsudku ako aj správnosť postupu konania, ktorým predchádzalo

Krajský súd ako odvolací súd skôr než začal plniť svoju prieskumnú povinnosť podľa § 317 Trestného poriadku bol povinný skúmať či odvolanie okresného prokurátora alebo obžalovaného bolo podané včas (§ 309 Trestného poriadku), či ho podala oprávnená osoba (§ 307, § 308 Trestného poriadku) a či nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo späťvzatiu podaného odvolania (§ 312, § 313 Trestného poriadku), alebo či neboli podané proti výroku proti ktorým nie je prípustné (§ 307 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, § 334 ods. 4 Trestného poriadku).

Krajský súd podané odvolanie preskúmal a dospel k záveru, že odvolanie podal obžalovaný ako oprávnená osoba v zákonnej lehote a proti výroku o treste proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

Preskúmaním napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo odvolací súd zhodne ako súd prvého stupňa zistil, že :

- prokurátor Okresnej prokuratúry v Galante podal dňa 07.05.2024 pod č. 1 Pv 119/24/2202-18 podľa § 234 ods. 1 Trestného poriadku obžalobu na A. A. pre zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods.1, ods.2 písm.b), ods.3 písm.a) trestného zákona s poukazom na § 139 ods.1 písm.c) Trestného zákona na tom skutkovom základe ako je uvedené v obžalobe ako i v skutkovej vete napadnutého rozsudku,

- okresný súd vo veci nariadil hlavné pojednávanie na 22.05.2024, na ktorom obžalovaný po zákonom poučení podľa § 257 Trestného poriadku urobil vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, na všetky otázky podľa § 333 ods. 3 písm. c), písm. d), písm. e), písm. f), písm. g), písm. h) Trestného poriadku odpovedal áno, pričom prokurátor nemal výhrady k vyhláseniu obžalovaného a navrhol toto vyhlásenie prijať, následne súd I. stupňa prijal vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo

spáchania skutku uvedeného v obžalobe s tým, že nevykoná dokazovanie v rozsahu v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku a vykoná dôkazy súvisiace s výrokom o treste

Vzhľadom na vyššie uvedené vyhlásenie obžalovaného na hlavnom pojednávaní, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a následnom splnení všetkých zákonom stanovených podmienok na jeho prijatie sa krajský súd zaoberal len meritórnym preskúmaním napadnutého výroku o treste.

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie prostredníctvom videokonferenčného zariadenia podľa § 61b ods. 1 Trestného poriadku a to za prítomnosti prokurátorky krajskej prokuratúry, obžalovaného a obhajkyne obžalovaného.

Prokurátorka krajskej prokuratúry prítomná na verejnom zasadnutí uviedla, že rozsudok I. stupňového súdu je vo výroku o treste zákonný a vecne správny. Uložený mimoriadne znížený trest odňatia slobody súdom určenej výmere považuje za primeraný a to aj vzhľadom na osobu obžalovaného a možnosti jeho nápravy. K návrhu obžalovanému prednesenému na hlavnom pojednávaní na Okresnom súde Galanta vypočuť otca a jeho sestru k okolnostiam spáchaného trestného činu sa nejaví ako návrh na vykonanie dokazovania vo vzťahu k výroku o treste, ale ako návrh na vykonanie dôkazov súvisiacich s výrokom o vine a to po prijatí vyhlásenia obžalovaného o vine zo spáchania žalovaného skutku súdom. Odvolanie obžalovaného navrhla zamietnuť ako nedôvodné.

Obhajkyňa obžalovaného uviedla, že sa pridrižiava predneseného odvolania. Domnieva sa, že trest uložený obžalovanému vo výmere 4 roky a 6 mesiacov je vzhľadom na všetky okolnosti spáchania trestného činu neprimerane prísny, preto navrhla, aby krajský súd odvolaniu vyhovel.

Obžalovaný uviedol, že si je vedomý spáchania trestného činu, veľmi to ľutuje a pripája sa k návrhu svojej obhajkyne.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd predovšetkým konštatuje, že súd prvého stupňa v súlade s § 2 ods. 10 Trestného poriadku vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné a potrebné dôkazy na objasnenie skutočného stavu veci pre rozhodnutie o uložení trestu odňatia slobody.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Trestného poriadku dostatočne uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa správal pri hodnotení vykonaných dôkazov.

Odvolací súd konštatuje, že okresný súd nepochybil pri postupe v konaní ktorým dokazoval skutočnosti potrebné pre ukládanie sankcie. V tomto smere vykonal na hlavnom pojednávaní dostatočne rozsiahle dokazovanie potrebné na uloženie spravodlivého trestu.

Pri určovaní výmery trestu odňatia slobody okresný súd zohľadnil všetky skutočnosti, ktoré svedčili v prospech ako aj v neprospech obžalovaného, avšak tieto nesprávne vyhodnotil, keď obžalovanému priznal priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm.m) Trestného zákona.

Okresný súd správne poukázal na to, že obžalovaný sa k spáchanej trestnej činnosti priznal a oľutoval ju. V neprospech obžalovaného je celkovo 7 záznamov v registri trestov prevažne majetkového charakteru, pričom v prvých šiestich záznamoch sa na neho hľadí ako by nebol odsúdený. Posledný záznam je odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Galanta sp. zn. 9T/46/2021 zo dňa 12.05.2021 pre spáchanie obdobného skutku podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b). ods. 3 písm. a) Trestného zákona, ktorým mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere troch rokov z ktorého bol podmiennečne prepustený dňa 10.05.2023 so skúšobnou dobou v trvaní troch rokov, teda skutok pre ktorý je stíhaný spáchal v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody. V uvedenej veci bol odsúdený pre zločin, preto sa v prejednávanej trestnej veci dopustil opätovného zločinu. Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR vyplýva, že má sedem záznamov aj za priestupky proti občianskemu spolunažívaniu, ktorých sa dopustil voči svojmu otcovi. Zo znaleckého posudku MUDr. Mária Straku, znalca z odboru zdravotníctva odvetvie psychiatrie vyplýva, že obžalovaný je závislý na psychoaktívnych látkach a to na opiátoch a alkohole, pričom ide o psychickú a telesnú látkovú závislosť. Obžalovaný z hľadiska psychiatrického posudzovania na slobode nie je nebezpečný. Nie je mu potrebné nariadiť žiadny druh psychiatrickej ochrannnej liečby, nakoľko by bolo bez podstatnejšieho efektu a ďalšie liečenie nie je účelné a zmysluplné.

Okresný súd nepochybil tým, že vzhliadol jednu poľahčujúcu okolnosť u obžalovaného podľa § 36 písm. l) Trestného zákona keď obžalovaný urobil vyhlásenie o svojej vine podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku. K nesprávnemu použitiu priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, krajský súd uvádza, že z registra trestov vyplýva sedem záznamov, ale na šesť z nich sa už neprihliada a na obžalovaného sa hľadí, ako by nebol odsúdený. Rozsudkom Okresného súdu Galanta sp. zn. 9T/46/2021 zo dňa 07.05.2021 bol A. A. odsúdený pre zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b). ods. 3 písm. a) Trestného zákona, teda sa dopustil opätovného zločinu, preto správne okresný súd aplikoval pri ukladaní trestu ustanovenie § 38 ods.5 Trestného

zákona a nesprávne priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm.m) Trestného zákona, pretože by inak v tomto konkrétnom prípade došlo k dvojitému pričítaniu tej istej okolnosti v neprospech obžalovaného vyplývajúcej z toho istého odsúdenia Okresným súdom Galanta sp.zn.9T46/2021.

Podľa § 321 ods.1) Trestného poriadku, odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

- a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,
- b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,
- c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,
- d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,
- e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo
- f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Vzhľadom k vyššie uvedenému krajský súd a zistil, že odvolanie obžalovaného je dôvodné, ale z iných dôvodov, ako uviedol v odôvodnení odvolania, preto napravil pochybenie okresného súdu, keď v zmysle citovaného ustanovenia § 321 ods.1 písm.d) Trestného poriadku napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil vo výroku o treste a sám vo veci rozhodol.

Podľa § 194 ods.1) Trestného zákona, kto neoprávnene vnikne do obydlia iného alebo tam neoprávnene zotrvá, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

(2) Odňatím slobody na jeden rok až päť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1

- a) závažnejším spôsobom konania,
- b) prekonaním prekážky, ktorej účelom je zabrániť vniknutiu,
- c) najmenej s dvoma osobami, alebo
- d) z osobitného motívu.

(3) Odňatím slobody na tri roky až osem rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2

- a) voči chránenej osobe, alebo
- b) ako člen nebezpečného zoskupenia.

Podľa § 38 ods.1) Trestného zákona ,na okolnosť, ktorá je zákonným znakom trestného činu, nemožno prihliadnuť ako na poľahčujúcu okolnosť, priťažujúcu okolnosť, okolnosť, ktorá podmieňuje uloženie trestu pod zákonom ustanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby, alebo okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby.

(2) Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností.

(3) Ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, znižuje sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

(4) Ak prevažuje pomer priťažujúcich okolností, zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

(5) Pri opätovnom spáchaní zločinu sa zvyšuje dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu; v takom prípade sa ustanovenie odseku 4 nepoužije.

(6) Pri opätovnom spáchaní obzvlášť závažného zločinu sa zvyšuje dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o dve tretiny; v takom prípade sa ustanovenia odsekov 4 a 5 nepoužijú.

(7) Ustanovenia odsekov 4 až 6 sa nepoužijú, ak sa súčasne ukladá zvýšený úhrnný trest alebo súhrnný trest podľa § 41 ods. 2 alebo podľa § 42, ak by súčasné použitie týchto ustanovení bolo pre páchatela neprimerane prísne.

(8) Zníženie hornej hranice alebo zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby podľa odsekov 3 až 6 sa vykoná iba v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby; základom na zníženie alebo zvýšenie trestnej sadzby je rozdiel medzi hornou a dolnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Zníženie hornej hranice alebo zvýšenie dolnej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby sa nepoužije v prípadoch, keď v osobitnej časti zákona je ustanovený iba trest odňatia slobody na dvadsaťpäť rokov alebo doživotie.

Pri ukladaní trestu je potrebné osobu páchatela hodnotiť vo všetkých súvislostiach pričom v rámci hodnotenia osoby páchatela nemožno obísť ani možnosť jeho nápravy. Trest musí byť úmerný k správaniu k spáchanému trestnému činu, pričom úmernosť okrem iného určuje aj pohnútky páchatela a možnosť jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatela si súd vytvára z vlastnej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu a pri náležitom zhodnotení osoby páchatela.

Trestný zákon vychádza z jednoty individuálne a generálnej prevencie trestu, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potencionálnych páchatel'ov od spáchania trestných činov, ale má viesť i k utvrdeniu pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Disproporcia medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu tak na páchatel'a trestného činu ako i na ostatných členov spoločnosti. Požiadavka primeranosti trestu a jeho individualizácia tak núti súd prihliadať na okolnosti konkrétneho prípadu, na jeho zvláštnosti a teda bráni mechanickému postupu súdu pri rozhodovaní o treste (rozsudok NS SR z 13. mája 2014 sp. zn. 4To/7/2013).

Pri ukladaní trestu krajský súd vychádzal z trestnej sadzby, ktorú upravuje Trestný zákon za zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 3 Trestného zákona a to od 3 do 8 rokov. U obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť teda pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností bol 1:0 a skutočnosť, že obžalovaný bol rozsudok Okresného súdu Galanta zo dňa 07.05.2021 sp. zn. 9T/46/2021 odsúdený pre zločin teda spáchal opätovný zločin, aplikoval ustanovenia § 38 ods.3 a 5 Trestného zákona tak, že upravil trestnú sadzbu tak, že zvýšil dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o 1, teda rozdiel hornej a dolnej hranici trestnej sadzby upravil na 5 rokov a 6 šesť mesiacov. Zároveň znížil výmeru trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby, keďže obžalovanému ukladal trest v zmysle analogickej aplikácie § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona a obžalovanému po úprave trestnej sadzby (zníženej o jednu tretinu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby) uložil trest odňatia slobody v trvaní 4 rokov. Vyhlásenie obžalovaného, že je vinný (priznanie a úprimné oľutovanie trestnej činnosti) aj krajský súd považuje za významnú skutočnosť vyznievajúcu v jeho prospech a to v súlade so stanoviskom trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR č. 44/2017 z ktorého (okrem iného) vyplýva, že samotné vyhlásenie viny obžalovaného na hlavnom pojednávaní podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku a jeho následné prijatie súdom samo o sebe síce nie je možné považovať za poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Trestného zákona, ale len za poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, avšak takýto postoj je potrebné vziať do úvahy, keďže neodvolateľne prijme všetky právne účinky uznania viny dokonca bez toho, aby vopred vedel aký druh trestu a v akej výmere mu bude následne súdom uložený.

Obžalovaného podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, nakoľko v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkon trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin (rozhodnutie Okresného súdu Galanta sp. zn. 9T/46/2021 z ktorého bol podmiennečne prepustený 10.05.2023).

Takto uložený trest považuje krajský súd vzhľadom na pomery obžalovaného a možnosti jeho nápravy z hľadiska účelu trestu jeho individuálne a generálnej prevencie za primeraný a zákonný a takto uložený trest odňatia slobody dostatočne vyjadruje i morálne odsúdenie protiprávneho konania obžalovaného spoločnosťou.

K odvolacím námietkam obžalovaného

Okresný súd správne postupoval, keď návrh obžalovaného na doplnenie dokazovania vypočítím otca k tomu, že mu dovolil prespávať v altánku a bola to skôr sestra, ktorá s týmto prespávaním nesúhlasila zamietol, nakoľko uvedený dôkaz súvisí s otázkou viny a nie s ukladaním trestu. Nakoľko obžalovaný urobil vyhlásenie o vine správne sa týmto návrhom na vykonanie dokazovania okresný súd nezaoberal a tento zamietol. Odvolaniu v časti týkajúcej sa výšky trestu krajský súd vyhovel a uložil obžalovanému miernejší trest, ale z iných dôvodov ako uvádzal obžalovaný v odôvodnení odvolania. Na základe vyššie uvedeného krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokoch tohto rozsudku. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.